

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA 1 NOVEMBRE 2015

**Domenica XXIII – (V di Luca). – Santi Cosma e Damiano, anargiri. -
Tono VI. Eothinon I.**

CATECHESI MISTAGOGICA

La parabola del ricco epulone fa parte di una serie di parabole con fine didascalico o di insegnamento. Infatti in molti passi l'evangelista scrive: «**Con molte parabole annunziava loro la parola secondo quanto essi potevano intendere; senza parabole non parlava loro.**» (Mc 4,34). In genere la parabola raccontata ha un preambolo, il racconto e la chiusura con una riflessione. Gli evangelisti dicono che, attorno a Gesù che insegnava, «**si radunava una grandissima folla, in genere composta da giudei e da pagani**». L'atteggiamento radicale di Gesù provoca una violenta reazione dei Farisei, ma non riesce ad allontanare il popolo, che dimostra totale indifferenza per l'anatema ufficiale. Al contrario, la popolarità di Gesù è sempre più grande. Gesù ammaestra la folla proponendo il suo insegnamento in forma diversa e con un linguaggio figurato.

Utilizzare parabole, racconti fittizi e cifrati, mette in risalto i tratti che spiegano bene una dottrina, o un modo di agire.

Spesso i dodici chiedono a Gesù il motivo perchè usa parabole. Gesù risponde: «**A voi è stato comunicato il segreto del Regno di Dio; essi (i pagani), quelli di fuori, tutto questo lo stanno ricevendo in parabole, perché, per quanto vedano, non percepiscano e, per quanto ascoltino non capiscano, a meno che non si convertano e vengano perdonati**» (Isaia 6,9-10).

Molti giudei non capiscono la ragione per cui Gesù ora insegna in parabole. In Luca la parabola del ricco epulone segue il racconto della parabola dell'amministratore disonesto e del figliol prodigo, mediante le quali il Signore insegna il buon uso del denaro. Il racconto di Gesù non ha nessuna pretesa di insegnare com'è il mondo della vita nell'aldilà. Non dobbiamo infatti pensare che la vita in Dio sia una copia della vita presente, terrena. L'uomo, dopo la morte, entra nella dimensione della vita di Dio, che non sappiamo com'è, né ci è stata rivelata. Quando il ricco risponde ad Abramo chiedendo un minimo refrigerio, Abramo dice: «**Tra noi e voi è stabilito un grande abisso: coloro che di qui vogliono passare da voi non possono, né di costì si può attraversare fino a noi**» (Lc 16,25-26). L'abisso rappresenta l'impossibilità di cambiare il destino, sia per gli eletti che per i dannati.

1ª ANTIFONA

Agathòn to exomologhìsthe to Kirio, ke psàllin to onòmati su, Ìpsiste.

Tes presvìes tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.

Shumë bukur është të lavdërojmë Zotin e të këndojmë ëmrin tënd, o i Lartë.

Me lutjet e Hyjlindëses, Shpëtimtar, shpëtona.

Buona cosa è lodare il Signore, e inneggiare al tuo nome, o Altissimo.

Per l'intercessione della Madre di Dio, o Salvatore, salvaci.

2ª ANTIFONA

O Kirios evasilefsen, efrèpian enedhisato, enedhisato o Kirios dhinamin ke periezòsato.

Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek nekròn, psàllondàs si: Alliluia.

Zoti mbretëron, veshet me hëshí, Zoti veshet me fuqí dhe rrethohet. Shpëtona, o i Biri i Perëndisë, * çë u ngjalle nga të vdekurit, * neve çë të këndojmë: Alliluia.

Il Signore regna, si è rivestito di splendore, il Signore si è ammantato di forza e se n'è cinto.

O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti, salva noi che a te cantiamo: Alliluia.

3ª ANTIFONA

Dhëfte agallasòmetha to Kirìo, alalàxomen to Theò to Sotiri imòn.

Anghelikè Dhinàmis...

Ejani të gëzohemi në Zotin dhe t'i ngrëjmë zërin Perëndisë, Shpëtimtarit tonë.

Fuqitë qiellore...

Venite, esultiamo nel Signore, cantiamo inni di giubilo a Dio, nostro Salvatore.

Le Potenze angeliche...

ISODHIKON

Dhëfte proskinisomen ke prospèsomen Christò.

Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek nekròn, psàllondàs si: Alliluia.

Ejani t'i falemi e t'i përmisemi Krishtit.

*Shpëtona, o i Biri i Perëndisë, * çë u ngjalle nga të vdekurit, * neve çë të këndojmë: Alliluia.*

Venite, adoriamo e prostriamoci davanti a Cristo.

O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti, salva noi che a te cantiamo: Alliluia.

APOLITIKIA

Anghelikè Dhinàmis epì to mnìna su, * ke i filàssondes apenekròthisan; * ke istato Maria en do tàfo * zitùsa to àchrandòn su sòma. * Eskilefsas ton Àdhin, * mi pirasthis ip'aftù; * ipìndisas ti Parthéno, * dhorùmenos tin zoin. * O anastàs ek ton nekròn, * Kìrie, dhòxa si.

Fuqitë qiellore erdhën mbi varrin tënd, * dhe si të vdekur ranë ata çë e ruajin; * dhe rrij atjè Maria tue kërkuar * te varri kurmin tënd të dëlirë. * Ti e xheshe të tërë Pisën, * pa qënë i ngarë nga ajo; përpòqe edhe Virgjëreshën, * jetën tue dhuruar. * Ti, çë u ngjalle nga të vdekurit, * o Zot, lavdì Tyj.

Le Potenze angeliche vennero al tuo sepolcro e i custodi ne furono tramortiti. Maria invece stava presso il sepolcro in cerca del tuo immacolato corpo. Hai predato l'inferno, non fosti sua preda; sei andato incontro alla Vergine, elargendo la vita. O Signore, risorto dai morti, gloria a te.

Aghii anàrghiri * ke thavmaturghì, Kosmà ke Dhamianè, * epischèpsasthe tas àsthenias imòn; dhoreàn elàvete, * dhoreàn dhòte imìn.

O Shëjtra anarjirë* dhe mërekulbërës Kozma edhe Damjàn,* rùani ju mbi sëmundjet tona; dhuratë kini marrë, * dhuratë jìpna neve.

O Santi anàrgiri e taumaturghi Cosma e Damiano, riguardate le nostre infermità; gratuitamente avete ricevuto, gratuitamente donate a noi.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA.

KONTAKION

Prostasia * ton Christianòn akatèschinde, * mesitia * pros ton Piitìn ametàthete, * mi parìdhis * amartolòn dheiseon fonàs, * allà pròfthason, os agathì, * is tin voithian imòn * ton pistòs kravgazòndon si: * Tàchinon is presvian * ke spèfson is ikesian, * i prostatèvusa ai, * Theotòke, ton timòndon Se.

O ndihmë * e pampòshtur e të Krishterëvet, * ndërmjetim i pandërprerë ndaj Krijuesit, * mos i resht * lutjet tona mbëkatàrësh, * por ëja shpejt, si e mirë, * edhe neve na ndihmò, çë të thërresim me besë: * O Hyjlindse, mos mènò * të ndërmjetòsh për ne * edhe shpejt shpëtona * Ti çë ndihmon gjithmonë ata çë të nderojnë.

O invincibile Protettrice dei Cristiani, inconcussa mediatrice presso il Creatore, non disprezzare le voci di supplica di noi peccatori, ma affrettati, pietosa, a venire in aiuto di noi, che con fede a Te gridiamo: o Madre di Dio, non tardare ad intercedere per noi; orsù, muoviti a pregare per noi, Tu che ognora proteggi quanti ti venerano.

APOSTOLOS (1 Cor. 12, 27 - 31; 13, 1 - 8)

- *Nei Santi che sono sulla terra il Signore ha reso meravigliosi i suoi voleri. (Sal. 15,3)*
- *Davanti a me vedevo sempre il Signore: sta alla mia destra, perché io non vacilli. (Sal. 15,8)*

- *Ndër shëjtrat që janë mbi dhenë Zoti i bëri të çuditshme dëshirat e tija.*
- *Përpara meje shihja Zotin, që rri ka e djathta ime, se të mos të bie.*

LETTURA DALLA LETTERA DI PAOLO AI CORINTI

Fratelli, voi siete corpo di Cristo e sue membra, ciascuno per la sua parte. Alcuni perciò Dio li ha posti nella Chiesa in primo luogo come apostoli, in secondo luogo come profeti, in terzo luogo come maestri; poi vengono i miracoli, poi i doni di far guarigioni, i doni di assistenza, di governare, delle lingue. Sono forse tutti apostoli? Tutti profeti? Tutti maestri? Tutti operatori di miracoli? Tutti possiedono doni di far guarigioni? Tutti parlano lingue? Tutti le interpretano? Aspirate ai carismi più grandi! E io vi mostrerò una via migliore di tutte. Se anche parlassi le lingue degli uomini e degli angeli, ma non avessi la carità, sono come un bronzo che risuona o un cembalo che tintinna. E se avessi il dono della profezia e conoscessi tutti i misteri e tutta la scienza e possedessi la pienezza della fede così da trasportare le montagne, ma non avessi la carità, non sono nulla. E se anche distribuissi tutte le mie sostanze e dessi il mio corpo per essere bruciato, ma non avessi la carità, niente mi giova. La carità è paziente, è benigna la carità, non è invidiosa la carità, non si vanta, non si gonfia, non manca di rispetto, non cerca il suo interesse, non si adira, non tiene conto del male ricevuto, non gode dell'ingiustizia, ma si compiace della verità. Tutto copre, tutto crede, tutto sopporta. La carità non avrà mai fine.

Alliluia (3 volte).
- *Ecco quanto è buono e quanto è soave che i fratelli vivano insieme. (Sal. 132,1)*
Alliluia (3 volte).
- *Là il Signore dona la benedizione e la vita per sempre. (Sal. 132,3)*
Alliluia (3 volte).

VANGELO (Lc. 16, 19-31)

Disse il Signore questa parabola: "C'era un uomo ricco, che vestiva di porpora e di bisso e tutti i giorni banchettava lautamente. Un mendicante, di nome Lazzaro, giaceva alla sua porta, coperto di piaghe, bramoso di sfamarsi di quello che cadeva

NGA LETRA E PALIT KORINTJANËVET

Vëllezër, ju jini kurmi i Krishtit e gjymtyrë të tija: nganjë për pjesën e tij. Edhe Perëndia vu ca vetë te Qisha, më parë si Apostul, pëstaj si profitë, pra si mjeshtër; pëstaj vijën mërëkulit, pra dhuratat shërimesh, të ndihurat, të zotëruarat, të folurit e gjuhëvet. Mos janë gjithë Apostul? Gjithë profitë? Gjithë mjeshtër? Mos gjithë bëjnë mërëkul? Mos gjithë kanë dhurata shërimesh? Mos gjithë flasën gjuhë? Mos gjithë i shpjegojnë? Po lypni me zëmër të ngrohtë dhuratat më të mira, e do të ju buthtonj juve një udhë shumë më të lartë. Edhe ndëse folja gjuhët e njerëzvet edhe të ëngjëlvet, e të mos të kisha dashurinë, do t'isha si halkomë që kumbon, si çimull që tringëllin. Edhe ndëse kisha dhuratën e profitisë, edhe njihja gjithë fshëhësit, e çdo short diturije; edhe ndëse kisha plotësinë e besës, kaq sa të mund tundja malet ka vendi i tyre, e të mos të kisha dashurinë, s'isha faregjë. Edhe ndëse i jipja të nëmurvet gjithë të pasurat e mia, edhe ndëse dorëzoja kurmin tim të digjej, po të mos të kisha dashuri, s'më vlenej faregjë. Dashuria ka zëmër të gjerë, edhe bën të mira; dashuria s'ka zilí; dashuria s'është dorëngushte, nëng madhërohet, s'bën shërbise të turpshme, s'kërkon të sajat, nëng zëmërohet, s'mendon të ligën; nëng gëzohet për të shtrëmburat, po gëzohet për të vërtetën. Të gjitha i ndëlën, të gjitha i ka besë, të gjitha i shpreson, të gjitha i duron. Dashuria kurrëj mbaron.

Alliluia (3 herë).
- *Njo sa është mirë, e ëndshme, se vëllezërit të jetojnë bashkë.*
Alliluia (3 herë).
- *Se atje Zoti jep bekimin edhe jetën për gjithmonë.*
Alliluia (3 herë).

VANGJELI

Tha Zoti:" Ish një njeri i bëgatë e veshej me purpur e me bis, tue gëzuar ngadita me madhështí. Ish edhe një i nëmur që thërritej Lazar, që rrij i shtënë afër derës së tij, plotë me lavoma dhe dëshironij të ndëndej me tulëzit që bijin nga trýesa e të bëgatit;

dalla mensa del ricco. Perfino i cani venivano a leccare le sue piaghe. Un giorno il povero morì e fu portato dagli angeli nel seno di Abramo. Morì anche il ricco e fu sepolto. Stando nell'inferno tra i tormenti, levò gli occhi e vide di lontano Abramo e Lazzaro accanto a lui. Allora gridando disse: "Padre Abramo, abbi pietà di me e manda Lazzaro a intingere nell'acqua la punta del dito e bagnarmi la lingua, perché questa fiamma mi tortura". Ma Abramo rispose: "Figlio, ricordati che hai ricevuto i tuoi beni durante la vita e Lazzaro parimenti i suoi mali; ora invece lui è consolato e tu sei in mezzo ai tormenti. Per di più, tra noi e voi è stabilito un grande abisso: coloro che di qui vogliono passare da voi non possono, né di costì si può attraversare fino a noi". E quelli replicò: "Allora, Padre, ti prego di mandarlo a casa di mio padre, perché ho cinque fratelli, li ammonisca perché non vengano anch'essi in questo luogo di tormenti". Ma Abramo rispose: "Hanno Mosè e i profeti; ascoltino loro". E lui: "No, Padre Abramo, ma se qualcuno dai morti andrà da loro, si ravvedranno". Abramo rispose: "Se non ascoltano Mosè e i Profeti, neanche se uno risuscitasse dai morti saranno persuasi".

edhe qentë vijin e i lëpjin lavomat e tija! E ndodhi se vdiq i nëmuri dhe ëngjëlit e qelltin te gjiri i Avramit; vdiq edhe i bëgati e qe kallur ndë varrt. Dhe nga pisa, ku gjëndej ndër pësime, ngrëjtur sýtë e tij, sheh Avramin prej së llargu dhe Lazarin afër atij. Dhe ai tue thërritur, i tha: "Tatë Avram, ki lipisì për mua e dërgò Lazarin të ngjýenj malën e gjishtit të tij tek ujët dhe të më ftohënj gjuhën time, sepse pësonj te kjo flakë zjarri". Tha Avrami: "Bir, kujtòhu se ti pate të mirat e tua te jeta, e Lazari gjithashtu të ligat. Nanì, përkundra, ky prëhet e ti lëngon. E më se gjithë, ndë mes të neve dhe juve është një hon i madh, ashtu që ata që duan të shkojën nga na tek ju s'mundin, as ata që nga ju duan të shkojën tek na". Dhe ai ju përgjegj: "Po të parkalesënj, o Tatë, të dërgosh atë te shpia e tatës tim, sepse u kam pesë vëllezër, ashtu që t'i bënëj martrí atyre, se të mos të vijën edhe ata te ky vend pësimi". I thotë atij Avrami: "Kanë Moisinë edhe Profitët, le të gjëgjjen ata". Po ai i tha: "Jo, o tatë Avram, sepse ndëse një nga të vdekurit vafte ndër ata, do të pendohen". Ju përgjegj Avrami: "Ndëse s'gjegjjen Moisinë e Profitët, edhe ndëse ndonjeri ngjallet nga të vdekurit s'i kanë besë".

ALL'EXERETOS

Àxion estìn ...

Të ka hjé...

È veramente giusto...

KINONIKON

**Enìte ton Kìrion ek ton ura-
nòn; enìte aftòn en dis ipsìstis.**
Alliluia.

Lavdëroni Zotin prej qiëlvet;
lavdërònie ndër më të lartat.
Alliluia.

Lodate il Signore dai cieli, lo-
datelo nell'alto dei cieli. *Alliluia.*

DOPO "SÓSON, O THEÓS":

Ìdhomen to fos...

Pamë dritën e vërtetë ...

Abbiamo visto la vera luce ...

APÓLISIS

O Anastàs ek nekròn...

Krishti Perëndia ynë ...

Il risorto dai morti ...

Eparchia di Lungro (CS) Tel. 0981.945550 - Ufficio Liturgico Eparchiale

Suppl. al Bollettino Ecclesiastico dell'Eparchia di Lungro, N. 18/22-2005-2009 (Reg.ne Trib. di Castrovillari n. 1-48 del 17-6-1948)

Grafica Pollino - Tel. 0981.483078

e-mail: info@graficapollino.it